

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

The Development of Reading Skills for Grade 1 Students Using the Phonics Teaching Method

อุษา อินทรณรงค์^{1*} และสิริรัตน์ นาคิน²
Usa Intaranaronk^{1*} and Sirirat Nakin²

(Received: Jun 25, 2022; Revised: Jul 21, 2022; Accepted: Aug 10, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกกระชายโนนกลุ่มตำบลโคกกระชาย อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ การจัดการเรียนรู้

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา 30000

M.Ed. Student in Curriculum and Instruction Program, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

* Corresponding author, e-mail: Usa_26052533@hotmail.com

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare 1) the reading skills of first-grade students before and after learning by using the phonics teaching method, and 2) the reading skills of first-grade students after learning with 70% criterion. The samples in this study were 14 first-grade students of Bankhokkrachainoonkum school obtained by cluster random sampling in the second semester of the academic year 2021. The instruments employed in this study consisted of 5 lesson plans. The data was collected by using a reading skill test. The Data was analyzed by using percentage, Mean, Standard deviation, and t-test. The results of the reading skill of first-grade students study indicated the following: 1) after learning by using the phonics teaching method before learning, it was significantly higher at the .05 level, and 2) after learning by using the phonics teaching method at significantly higher than 70% criterion, it revealed the .05 level statistical significance.

Keywords: English reading skill, Phonics teaching method, Learning management

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกเลือกใช้มากที่สุด นั่นก็คือ ประเทศต่างๆ ทั่วโลกมากกว่า 83 ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง เพื่อสื่อสารและเรียนรู้ในการทำมาค้าขายกับประเทศอื่นๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม ธุรกิจ วิทยาศาสตร์ การศึกษา การท่องเที่ยว และอื่นๆ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้กันมากมายหลายประเทศ การที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วนั้น จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและรวมไปถึงสามารถพัฒนาทางด้านอาชีพได้อีกด้วย (International Language, 2016, p. 2) การเริ่มเรียนภาษานั้นทักษะที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ซึ่งทักษะการอ่านนั้น จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ การเริ่มเรียนภาษาต้องฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การอ่านในใจให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ทักษะการอ่านออกเสียงจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การเรียนภาษานั้นนักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ เพื่อจะใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับต่อไป (รวีพร จรุงพันธ์เกษม, ดารณี ธัญญศิริ, พรพิมล เสมเจริญ และณัฐกิตติ์ เจริญสุข, 2561, น. 56) การออกเสียงที่ชัดเจนและถูกต้องย่อมทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้อย่างไม่คลาดเคลื่อน หรือมีความคลาดเคลื่อนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับกับนันทชญาณ์ มั่นเจริญ (2557, น. 1) ที่กล่าวว่า นักเรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนั้นมักประสบปัญหาการออกเสียง โดยปัญหาการออกเสียงนั้น อาจได้รับความสำคัญหรืออาจถูกมองข้ามไปขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ประเด็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษรวมถึงการออกเสียง คือ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกล้วนมีอิทธิพลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ซึ่งปัญหาที่พบ คือ 1) พยัญชนะต้นเดี่ยว (Initial consonants) ผู้เรียนชาวไทยมักพบปัญหาเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวดังนี้ พยัญชนะ th ซึ่งคนไทยไม่มีเสียงพยัญชนะใดที่ออกเสียงแล้วฐานกรณ์ (Place of articulation) อยู่ที่ระหว่างฟันบนและฟันล่าง (Interdental) วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนชาวไทยคือใช้เสียงที่มี

ฐานกรณ์ใกล้เคียงมากที่สุดมากผลิตเสียงทั้งคู่นี้โดยใช้เสียง /d/ แทนด้วยฐานกรณ์อยู่ที่ปุ่มเหงือก (Alveolar) 2) พยัญชนะต้นควบกล้ำ (Initial consonant clusters) พยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษมีถึง 3 ตัว ในตำแหน่งพยัญชนะต้นโดยปัญหาที่พบคือผู้เรียนชาวไทยเพิ่มแกนพยางค์เข้าไปในการออกเสียงควบ กล่าวคือ สระ “อะ” การออกเสียงในภาษาไทยในระดับคำที่มีตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไปนั้นทุกพยางค์มีน้ำหนักเสียงที่เท่ากัน หรือเรียกว่าระดับเสียงเดียว (Monotone) และไม่มีพบเสียงควบกล้ำแท้ “ส /s/” ในภาษาไทย ดังนั้นผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยจะผลิตคำได้ก็ตามในภาษาอังกฤษที่ควบกล้ำด้วย “ส /s/” ผ่านแนวคิดที่แทรกพยางค์เพื่อให้ใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย อีกทั้งสอดคล้องกับธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554, น. 132) กล่าวว่า พื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จของการฟังและการพูดนั้นเกี่ยวข้องกับ “การออกเสียง” โดยตรง การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่เสียงบางเสียงในภาษาที่สอง (L2) เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ (L1) ผู้พูดจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงในภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกันในการออกเสียงเหล่านั้น การแทรกแซงของภาษาแม่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในระดับเสียง (Phonological level) มากกว่าระดับคำหรือระดับประโยค (Morphological and syntactic levels) ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ถูกต้อง โดยผู้เรียนมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงของนักเรียนให้ชัดเจนเพื่อการพัฒนาปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่มีโอกาสได้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน และผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะด้านอื่นๆ และการเรียนในระดับต่อไปด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ขั้นตอนการสอนของ Gunning (2013, pp. 163-165) ซึ่ง Gunning ได้กำหนดขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีขั้นตอน 10 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การรับรู้หน่วยเสียง คือ ขั้นทบทวนหน่วยเสียงของตัวอักษร ขั้นที่ 2 การเพิ่มคำขึ้นต้นขั้นที่ผู้สอนแสดงกลุ่มคำ ตัวอักษรของหน่วยเสียง ขั้นที่ 3 การเพิ่มคำที่คล้องจอง คือ ขั้นตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยประยุกต์จากคำเดิม โดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น เหลือสระและตัวสะกด ขั้นที่ 4 การฝึกผสมคำ คือ ขั้นฝึกออกเสียงคำศัพท์ โดยเปลี่ยนพยัญชนะต้นและตัวสะกด คงเหลือไว้แค่สระ ขั้นที่ 5 การแนะนำคำศัพท์โดยเห็นความหมายจากภาพ คือ ครูนำเสนอบัตรคำศัพท์และบัตรภาพ หลังจากนั้นทบทวนคำศัพท์ด้วยเกม The word hunt ขั้นที่ 6 การฝึกอ่านตามคำที่กำหนด คือ ขั้นตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์จากใบงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ คือ ขั้นตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านประโยคจากใบงาน ขั้นที่ 8 การเขียนและสะกดคำ ขั้นฝึกผสมคำ ครูแจกกระดานตัวอักษรให้นักเรียน ครูพูดตัวเลขอยู่ในกระดาน แล้วให้นักเรียนสะกด และนักเรียนเขียนตามคำบอกจากครู โดยครูจะออกเสียงของพยัญชนะ สระ และตัวสะกด นักเรียนเขียนเป็นคำ ขั้นที่ 9 การนำไปใช้ คือ ครูถามนักเรียนว่ากลุ่มคำที่เราเรียนคือกลุ่มคำอะไร แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียน แต่ละกลุ่มจะได้บัตรคำตัวอักษร

ให้นักเรียนช่วยกันสร้างคำศัพท์ โดยใช้สระที่เรียนมา ชั้นที่ 10 การประเมินและทบทวน คือ การประเมินและทบทวนความสามารถในการอ่านคำของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ให้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและมีความสำคัญลำดับแรกๆ ในการสื่อสารของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรสอนเป็นแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสนุกสนานเป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านการร้องเพลงและเกมเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานไม่เครียดในการเรียน การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เกิดความพร้อมในการเรียนทักษะอื่นๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมุติฐานการวิจัย

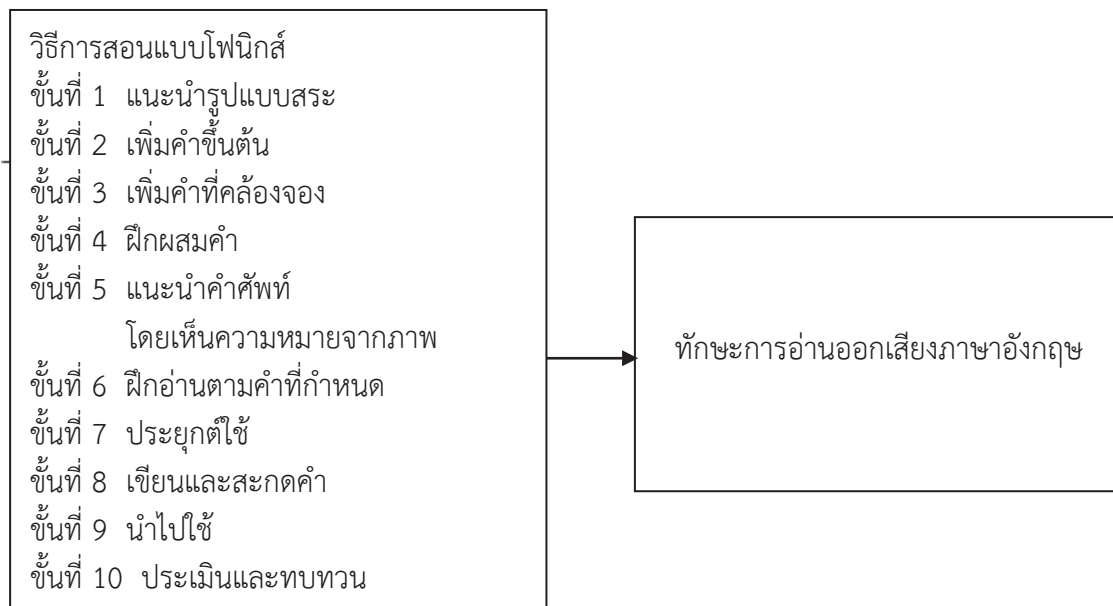
1. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
2. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ของ Gunning (2013, pp. 163-165) เป็นวิธีการสอนเสียงของตัวอักษร ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีขั้นตอน 10 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การรับรู้หน่วยเสียง ขั้นที่ 2 การเพิ่มคำขึ้นต้น ขั้นที่ 3 การเพิ่มคำที่คล้องจอง ขั้นที่ 4 การฝึกผสมคำ ขั้นที่ 5 การแนะนำคำศัพท์โดยเห็นความหมายจากภาพ ขั้นที่ 6 การฝึกอ่านตามคำที่กำหนดขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 8 การเขียนและสะกดคำ ขั้นที่ 9 การนำไปใช้ ขั้นที่ 10 การประเมินและทบทวน ดังเสนอตามภาพที่ 1

ตัวจัดกระทำ

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาถ้ำวัวแดง อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 12 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 367 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านโคกกระชายโนนกลุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 14 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน จำนวน 3 สัปดาห์ๆ ละ 5 วันๆ ละ 60 นาที หากคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) พบว่ามีค่าเฉลี่ย (4.16) หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.2 แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียง จำนวน 1 ชุด มี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับอ่านออกเสียงคำศัพท์ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับเลือกออกเสียงตัวอักษรสระให้สัมพันธ์กับรูปภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ

ความถูกต้องของเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า (0.67-1.00) แล้วนำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 39 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความยากง่าย (0.20-0.80) และค่าอำนาจจำแนก (0.20-0.80) คัดเลือกแบบวัดให้เหลือ 20 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 (สมบุรณ์ ตันยะ, 2556, น. 169)

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ทำการสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 2 ตอน ตอนละ 10 ข้อ

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วย Word family จำนวน 5 แผน ใช้เวลา สัปดาห์ละ 5 วันๆ ละ 60 นาที รวม 3 สัปดาห์

3.3 ทำการสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ฉบับเดิม จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 2 ตอน ตอนละ 10 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ ได้นำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง (Post-test) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นำเสนอตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	14	20	3.14	2.57	21.66*	.000
หลังเรียน	14	20	16.50	3.23		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที่ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 นำเสนอตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การ ทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	คะแนน เกณฑ์	t	p
หลังเรียน	14	20	16.50	3.23	14	2.897*	.006

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที่ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยมีประเด็นหลักในการอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีทักษะการอ่านออกเสียงพัฒนาขึ้นจากก่อนเรียน เป็นผลเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรผ่านเกมและเพลง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานไม่เครียดในการเรียนส่งผลให้นักเรียนจำเสียงของตัวอักษรได้ เมื่อนักเรียนจำหน่วยเสียงของตัวอักษรได้นักเรียนได้เรียนคำศัพท์ใหม่จากกลุ่มคำ นักเรียนจะฝึกการเปลี่ยน

พยัญชนะต้น นักเรียนจะอ่านได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นคำคล้องจองกับคำศัพท์เดิมที่นักเรียนเคยเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะได้ฝึกผสมคำโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเกมการแข่งขัน นักเรียนจะได้ฝึกการเปลี่ยนพยัญชนะต้นและตัวสะกดคงเหลือสระไว้ เป็นการสอนแบบง่ายไปยาก จากหน่วยเสียงเป็นคำ จากคำเป็นคำคล้องจอง จากคำคล้องจองเป็นคำใหม่ที่สระตัวเดิมที่เคยเรียน วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไม่เพียงแต่สอนการอ่านออกเสียง ยังให้ความสำคัญกับความหมายของคำศัพท์ด้วย นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ผ่านเกม The word hunt game นักเรียนจะเรียนรู้โดยเรียนปนเล่นไปด้วย ต่อจากนั้นจะให้นักเรียนฝึกอ่านผ่านใบงาน เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับคำศัพท์ใหม่ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไม่เพียงแต่จะเน้นการอ่านแต่จะฝึกให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอกด้วย และจะมีการประเมินและทบทวนให้นักเรียนผ่านเกม ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นี้เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนอ่านออกเสียง เพราะผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรุ่งอรุณ โรจน์รัตนาและดำรง ไชยศรี (2560, น. 48) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร โดยการใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นกระบวนการอ่านเริ่มต้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Zanuwar (2012, p. 21) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนแบบโฟนิกส์กับวิธีการสอนทั่วไปเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาผลการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาการออกเสียงของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน ได้รับการสอนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ได้รับสอนโดยวิธีการสอนทั่วไป ซึ่งได้ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์มีคะแนนการทดสอบวัดความรู้ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่าเฉลี่ยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนทั่วไปด้วย สรุปได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน และยังสอดคล้องกับณัฐพล สุริยมณฑล (2561, น. 117-124) ศึกษาการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง นักเรียนรู้จักเสียงสระและเสียงพยัญชนะทุกเสียง ฝึกผสมคำเสียงสระและเสียงพยัญชนะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ (2563) ได้ศึกษาผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทยุ อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เช่นเดียวกับงานวิจัยของปิยพร เกื้ออนันต์ (2564) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน จุดประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนาผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้น มีวิธีการที่ให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ เพื่อให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถทำให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษถูกต้องมากขึ้น จึงทำให้ผลการทดลองในครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน คือ หลังการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลอง 3.14 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 16.50 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพราะทักษะการอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เด็กได้รับการฝึกออกเสียงสระ พยัญชนะและคำต่างๆ ให้ถูกต้อง เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านจากคำเป็นประโยค เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นั้นมีประสิทธิภาพในการสอนการอ่านออกเสียง และการเรียนรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.1 การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้เวลาในการทบทวนเกี่ยวกับเสียงตัวอักษรและเสียงตัวอักษร กลุ่มคำของผู้เรียนก่อนการเรียนการสอนให้มากขึ้น เนื่องจากแผนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมาเป็นเวลา 3 ชั่วโมง ซึ่งใช้เวลานานกว่าจะจัดการเรียนรู้ครบชั่วโมง ดังนั้น ต้องมีการทบทวนก่อนที่จะเริ่มชั่วโมงต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้กับเนื้อหาที่จะเรียน ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

1.2 ควรมีการใช้สื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น เกมสำเร็จรูปชั้นรับรู้หน่วยเสียง ขึ้นการฝึกผสมคำ และการแนะนำคำศัพท์โดยเห็นความหมายจากภาพ เพื่อฝึกออกเสียงในเกม เพราะจะเป็นการสอนออกเสียงที่มีที่มาของเสียง รูปภาพประกอบถึงวิธีการออกเสียง ซึ่งน่าจะทำให้ผู้เรียนสนุก และสนใจในการเรียนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้สอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียน (อนุบาล) ระดับชั้นประถมต้น

2.2 ควรศึกษาความสามารถด้านอื่นๆ ของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่ามีผลต่อการพัฒนาด้านอื่น เช่น การพูด การเขียน

เอกสารอ้างอิง

- ชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ. (2563). ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 (น. 291-295). นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.
- ณัฐพล สุริยมนทล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *Nakhon Phanom University Journal*, 8(2), น. 117-124.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นันท์ชญาณ์ มั่นเจริญ. (2557). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/Posts/569016>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยพร เกื้ออนันต์. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- รวีพร จรุงพันธ์เกษม, ดารณี ธีญญศิริ, พรพิมล เสมเจริญ และณัฐกิตติ์ เจริญสุข. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยอาศัยแอปพลิเคชันการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดและเกมทายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*, 4(1), น. 56-68.
- รุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี. (2560). วิธีการสอนแบบโฟนิกส์. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ (Encyclopedia of Education)*, 52(1), น. 48-54.
- สมบูรณ์ ตันยะ. (2556). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา*. นครราชสีมา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Gunning, T. G. (2013). *Creating literacy instruction for all students*. The United States of America: Pearson.
- International Language. (2016). *Languages of the world*. Retrieved July 27, 2022, from <http://www.nationsonline.org/oneworld/languages.htm>

Zanuwar, H. A. (2012). *The use of phonics method to improve pronunciation for young learners An Experimental Study of the fifth Grade Students of SD N Pucungroto in the Academic Year of 2011/2012* (Research report). Semarang: Universitas Negeri Semarang.